

Mateo 5:5 Talakayan

Mateo 5:5 – Konteksto ng Bagong Tipan

Tekstong Griyego (Nestle-Aland 28):

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσιν τὴν γῆν.

Transliterasyon:

Makarioi hoi praeis, hoti autoi klēronomēsousin tēn gēn.

Pagsasalin:

"Mapalad ang mga maamo, sapagkat mamamahin nila ang lupa."

Mga Pangunahing Termino:

- Πραεῖς (praeis): Ang salitang Griyego na "praeis" ay isinasalin bilang "maamo," "banayad," o "mapagpakumbaba." Sa Septuagint (LXX), ang salin sa Griyego ng Bibliyang Hebreo, ang "praeis" ay kadalasang isinasalin sa Hebreong "anawim" (אָנאַווימ) na nangangahulugang ang mapagpakumbaba, nagdadalamhati, o yaong mga mababa at umaasa sa Diyos. Hindi ito nagpapahiwatig ng kahinaan kundi ng lakas sa ilalim ng kontrol, kapakumbabaan, at pagpapasakop sa kalooban ng Diyos. Ang termino ay ginagamit sa ibang bahagi ng Bagong Tipan, halimbawa, Mateo 11:29, kung saan inilalarawan ni Hesus ang Kanyang sarili bilang "maamo at may mababang puso" (πρᾶϋς καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ).
- Κληρονομήσουσιν (klēronomēsousin): Mula sa salitang klēronomeō, na nangangahulugang "manahin" o "tumanggap bilang mana." Sa gamit sa Bibliya, ang mana ay kadalasang tumutukoy sa mga pangako ng Diyos, tulad ng lupain (sa Lumang Tipan) o buhay na walang hanggan at ang kaharian ng Diyos (sa Bagong Tipan; cf. Mateo 25:34, 1 Corinto 6:9-10).
- Τὴν γῆν (tēn gēn): Literal na "ang lupa" o "ang lupain." Sa konteksto, inuulit nito ang pangako sa Lumang Tipan tungkol sa lupain ng Canaan ngunit ginawang espirituwal sa Bagong Tipan upang tumukoy sa eskatolohikal na kaharian ng Diyos, ang binagong paglikha (cf. Pahayag 21:1).

Konteksto sa Mateo: Ang Mateo 5:5 ay bahagi ng Beatitudes, isang serye ng mga pagpapalang ipinahayag ni Hesus sa mga nagpapakita ng mga pinahahalagahan ng kaharian. Ang "maamo" ay yaong mga, kabaligtaran ng mga mayabang at umaasa sa sarili, ay mapagkumbabang umaasa sa Diyos, nagtititais ng pang-aapi, at nagtitiwala sa Kanyang katarungan. Ang pangako na kanilang "mamamahin ang lupa" ay tumutukoy sa katuparan ng kaharian ng Diyos sa hinaharap, kung saan ang mga mapagpakumbaba ay maghahari kasama ni Kristo sa bagong paglikha (tingnan ang 2 Timoteo 2:12, Pahayag 5:10). Ang talatang ito ay direktang tumutukoy sa Awit 37:11, na nagpapakita ng turo ni Hesus bilang katuparan ng mga pangako sa Lumang Tipan.

Pinakamahasag na Salin: Ang English Standard Version (ESV) at New American Standard Bible (NASB) ay kabilang sa mga pinakatumpak para sa Mateo 5:5, na isinasalin ito bilang:

- ESV: "Mapalad ang mga maamo, sapagkat mamamahin nila ang lupa."
- NASB: "Mapalad ang mga maamo, sapagkat mamamahin nila ang lupa." Parehong pinapanatili ang literal na kahulugan ng "praeis" bilang "maamo" o "banayad" at pinapanatili ang pangakong eskatolohikal na pagmamana ng "lupa."

Tanong: Saan natin makikita ang pahayag na ito sa ibang bahagi ng Bibliya?

Sagutin ang Awit 37:11. Basahin ang Awit 37:1-11

2. Awit 37:11 – Kaligiran ng Lumang Tipan

Tekstong Hebreo (Teksto ng Masoretiko):

שְׁלֹמֹה עַל־הַר הַדָּבָר וְהַתְּעַנְנֹה יִרְשֵׁי־אֶרֶץ וְעַנְיִים

Transliterasyon:

Wa''anawim yirshu-'aretz w'hith'ann'gu 'al-rov shalom.

Pagsasalin:

"Ngunit ang maamo ay magmamana ng lupain, at magagalak sa masaganang kapayapaan."

Mga Pangunahing Termino:

- אָנָוִים ('anawim): Isinalin bilang "maamo" o "mapagpakumbaba." Sa Mga Awit, ang 'anawim ay tumutukoy sa matuwid na mahihirap, ang inaapi na nagtitiwala sa Diyos sa kabila ng kanilang mga kalagayan (cf. Awit 25:9, 147:6). Ito ay nagdadala ng diwa ng kapakumbabaan, pag-asa sa Diyos, at pagtitiis sa paghihirap, na kabaligtaran ng masasama na nagtitiwala sa kanilang sariling kapangyarihan.
- יִרְשׁוּ (yirshu): Mula sa salitang yarash, na nangangahulugang "manahin," "angkinin," o "angkinin." Sa Lumang Tipan, madalas itong tumutukoy sa pagmamana ng Israel sa Lupang Pangako (hal., Deuteronomio 4:1, Josue 1:11).
- אֶרֶץ ('aretz): Literal na "lupain" o "lupa." Sa Awit 37, malamang na tumutukoy ito sa lupain ng Canaan bilang simbolo ng mga pagpapala ng tipan ng Diyos, ngunit ang paggamit nito sa mas malawak na kahulugan (hal., Awit 24:1) ay nagbibigay-daan para sa isang unibersal at eskatolohikal na interpretasyon.
- שָׁלוֹם (shalom): "Kapayapaan" o "kabuuan," na nagpapahiwatig hindi lamang ng kawalan ng tunggalian kundi pati na rin ng ganap na kagalingan at pag-unlad sa ilalim ng pamamahala ng Diyos.

Konteksto sa Awit 37: Ang Awit 37 ay isang awit ng karunungan na naghahambing sa kapalaran ng masasama at matuwid. Ang "maamo" ('anawim) ay ang mga nagtitiwala sa Panginoon (talata 3), ipinagkakatiwala ang kanilang daan sa Kanya (talata 5), at matiyagang naghihintay sa Kanyang pagliligtas (talata 7). Ang pangako na kanilang "mamanahin ang lupain" ay paulit-ulit na inuulit (talata 9, 11, 22, 29, 34), na nagbibigay-diin sa katapatan ng Diyos na ibigay sa Kanyang bayan ang kanilang mana sa tipan, habang ang masasama ay pinuputol (talata 9). Ang "lupain" ay sumisimbolo sa pagpapala at presensya ng Diyos, na sa huli ay tumutukoy sa buhay na walang hanggan sa Kanyang kaharian.

Pinakamahasay na Pagsasalin: Ang ESV at NASB ay muling nagbibigay ng tumpak na mga pagsasalin:

- ESV: "Ngunit ang maamo ay magmamana ng lupain at magagalak sa masaganang kapayapaan."
- NASB: "Ngunit ang mga mapagpakumbaba ay magmamana ng lupain, at magagalak sa masaganang kasaganaan." Kinukuha ng mga saling ito ang 'anawim bilang "maamo" o "mapagpakumbaba" at ang 'aretz bilang "lupain," na pinapanatili ang mga implikasyon ng tipan at eskatolohikal.

3. Sintesis at Kahulugan ng Bibliya

Ang pariralang "ang maamo ay magmamana ng lupa" sa Mateo 5:5 ay isang direktang sipi mula sa Awit 37:11 mula sa Septuagint, kung saan ang 'anawim ay isinalin bilang praeis. Muling binigyang-kahulugan ni Hesus ang pangako sa Lumang Tipan sa konteksto ng Bagong Tipan, na pinalalawak ang "lupain" ('aretz/gē) mula sa pisikal na Lupang Pangako patungo sa eskatolohikal na kaharian ng Diyos, ang binagong lupa (cf. Isaias 65:17, Pahayag 21:1). Ang "maamo" ay ang mga nagpapakita ng kapakumbabaan, tiwala sa Diyos, at matiyagang pagtitiis, mga katangiang ipinakita mismo ni Hesus (Mateo 11:29, Filipos 2:5-8).

Mga Pangunahing Tema sa Bibliya:

- Pagpapakumbaba at Pag-asa sa Diyos: Ang maamo ay hindi mapagmataas o agresibo kundi umaasa sa lakas at katarungan ng Diyos (Awit 37:5-6, Mateo 5:3-10). Ito ay naaayon sa mas malawak na panawagan ng Bibliya tungo sa pagpapakumbaba (hal., Mikas 6:8, Santiago 4:6).
- Mana bilang Pangako ng Diyos: Ang konsepto ng mana ay may kaugnayan sa tipan ng Diyos sa Israel (hal., Genesis 15:7, Deuteronomio 30:5) at natutupad sa Bagong Tipan sa pamamagitan ng pakikilahok sa kaharian ng Diyos (Mga Taga-Roma 8:17, Mga Taga-Galacia 3:29).

- Pag-asa sa Eskatolohiya: Ang Awit 37 at Mateo 5:5 ay parehong tumutukoy sa isang hinaharap kung saan ang katarungan ng Diyos ay mananaig, ang masasama ay hahatulan, at ang matuwid ay tatanggap ng kanilang gantimpala (Awit 37:9-11, Mateo 25:31-34).

Mga Pagsangguni:

- Mga Bilang 12:3: Inilarawan si Moises bilang “napakaamong-loob” (#39;anaw), na nagpapakita ng kaamuan bilang isang maka-Diyos na katangian.
- Isaias 61:1-2: Ang mga #39;anawim ay nakatanggap ng mabuting balita, isang sipi na iniuugnay ni Hesus sa Kanyang sarili (Lucas 4:18-21).
- Zefanias 2:3: Ang mga mapagpakumbaba (#39;anawim) ay tinatawag upang humingi ng proteksyon sa Panginoon.
- 1 Pedro 3:4: Ang “banayad at payapang espiritu” ay sumasalamain sa kaamuan na pinahahalagahan sa Mateo 5:5.

4. Konklusyon

Batay sa Mateo 5:5 at Awit 37:11, ang “maaamo ay magmamana ng lupa” ay nangangahulugan na ang mga mapagpakumbabang nagtitiwala sa Diyos, matiyagang nagtitiis ng paghihirap, at nagpapasakop sa Kanyang kalooban ay tatanggap ng sukdulang pagpapala ng tipan: ang pakikilahok sa walang hanggang kaharian ng Diyos, ang binagong lupa. Ang Griyegong praeis at Hebreong #39;anawim ay nagbibigay-diin sa kapakumbabaan at pag-asa sa Diyos, hindi sa kahinaan. Ang pangako, na nakaugat sa mana ng lupa sa Lumang Tipan, ay natutupad sa eskatolohikal na pag-asa ng Bagong Tipan na maghari kasama ni Cristo. Ang ESV at NASB ay nagbibigay ng pinakatumpak na mga salin, na tapat na nagbibigay ng kahulugan at layunin ng orihinal na mga teksto.

Ano ang ilang hamon sa iyong buhay na nangailangan ng kaamuan o iba pa, at sa kalaunan ay namana mo ba ito? Hindi mahalaga ang tagumpay o kabiguan dahil ito ay para sa pagkatuto.

Mga halimbawa ng kaamuan/kahinahunan at ano ang kanilang mga minana

Mga Halimbawa ng Kaamuan sa Lumang Tipan

- Moises
 - Sanggunian: Mga Bilang 12:3; Exodo 3–4; Mga Bilang 20
 - Kaamuan: Inilalarawan sa Bilang 12:3 si Moises bilang “mas mapagpakumbaba kaysa kanino mang tao sa balat ng lupa” (NIV). Sa kabila ng kanyang tungkulin sa pamumuno, nagpakita siya ng kaamuan sa pamamagitan ng pagtitiis ng mga kritisismo mula kina Miriam at Aaron nang walang paghihiganti (Mga Bilang 12:1-15) at sa una ay nag-atubiling tanggapin ang tawag ng Diyos dahil sa pagdududa sa sarili (Exodo 3:11; 4:10-12).
 - Mana: Bagama’t ang kasalanan ni Moises sa Meriba (Mga Bilang 20:10-12) ay pumigil sa kanya na makapasok sa Lupang Pangako, ang kanyang maamo at mapagpakumbabang pamumuno ang nagbigay-daan sa Israel na manahin ito, at siya ay pinarangalan ng Diyos ng isang natatanging relasyon (Exodo 33:11; Deuteronomio 34:10-12). Ang kanyang buhay ay sumasalamain sa prinsipyo ng kaamuan na humahantong sa espirituwal na pagpapala.
 - Koneksyon sa Mateo 5:5: Ang kapakumbabaan ni Moises ay nagtulot sa Diyos na gumawa sa pamamagitan niya upang pangalagaan ang “lupa” (Canaan) para sa Israel, na hindi direktang tinutupad ang pangako.
- David
 - Sanggunian: 1 Samuel 16:1-13; 24:1-15; 26:1-25
 - Kaamuan: Bilang isang batang pastol, si David ay mapagpakumbaba at hindi pinapansin ng kanyang pamilya, ngunit pinili ng Diyos (1 Samuel 16:11-13). Kalaunan, nang habulin ni Haring Saul, dalawang beses na iniligtas ni David ang buhay ni Saul kahit na nagkaroon siya ng pagkakataong patayin ito (1 Samuel 24:4-7; 26:7-12), na nagpasakop sa takdang panahon ng Diyos sa halip na agawin ang kapangyarihan.

- Mana: Minana ni David ang trono ng Israel at pinangkuan ng isang walang hanggang dinastiya (2 Samuel 7:12-16), isang patikim ng walang hanggang kaharian na natupad kay Cristo. Ang kanyang kaamuan ay humantong sa mga pagpapala sa lupa at espirituwal.
- Koneksyon sa Mateo 5:5: Ang kapakumbabaan at tiwala ni David sa Diyos ay nagresulta sa kanyang “pagpapamana”; ng lupain at kaharian.

- Abraham

- Sanggunian: Genesis 13:5-18; 15:1-6
- Kaamuan: Nagpakita si Abraham ng kaamuan sa pamamagitan ng pagpapahintulot kay Lot na pumili ng mas mabuting lupain nang mag-away ang kanilang mga tagapag-alaga ng hayop (Genesis 13:8-11), na nagtitiwala sa pangako ng Diyos. Mapagkumbaba rin niyang tinanggap ang tipan ng Diyos nang hindi humihingi ng patunay (Genesis 15:6).
- Mana: Ipinangako ng Diyos kay Abraham ang lupain ng Canaan para sa kanyang mga inapo (Genesis 13:15; 15:18-21), at ang kanyang pananampalataya ang nagtulak sa kanya na maging ama ng maraming bansa, na may walang hanggang mana (Roma 4:13).
- Koneksyon sa Mateo 5:5: Ang mapagpakumbabang pagtitiwala ni Abraham sa Diyos ang nagtulak sa kanyang mga inapo na manahin ang lupa, kapwa sa pisikal (Canaan) at sa espirituwal (kaharian ng Diyos).

Mga Halimbawa ng Kaamuan sa Bagong Tipan

- Hesukristo

- Sanggunian: Mateo 11:29; Juan 13:1-17; Filipos 2:5-8
- Kaamuan: Inilarawan ni Hesus ang Kanyang sarili bilang “banayad at mapagpakumbabang puso” (Mateo 11:29). Ipinakita Niya ang kaamuan sa pamamagitan ng paghuhugas ng mga paa ng Kanyang mga alagad (Juan 13:3-5), pagpapasakop sa kalooban ng Diyos sa Getsemani (Mateo 26:39), at pagtitiis sa krus nang walang paghihiganti (Filipos 2:8).
- Mana: Sa pamamagitan ng Kanyang mapagpakumbabang pagsunod, si Hesus ay itinaas sa kanan ng Diyos at binigyan ng awtoridad sa lahat ng nilikha (Filipos 2:9-11; Mateo 28:18). Minamana Niya ang lupa bilang Hari ng mga hari (Pahayag 11:15), at ang Kanyang mga tagasunod ay nakikibahagi sa manang ito (Mga Taga-Roma 8:17).
- Koneksyon sa Mateo 5:5: Bilang sukdulang halimbawa ng kaamuan, tinupad ni Hesus ang pangako, minana ang lupa at binibigyang-kakayahan ang mga mananampalataya na makibahagi sa Kanyang kaharian.

- Si Apostol Pablo

- Sanggunian: 2 Corinto 10:1; 1 Corinto 4:9-13
- Kaamuan: Nanawagan si Pablo sa mga taga-Corinto “sa pamamagitan ng kababaang-loob at kahinahunan ni Cristo” (2 Corinto 10:1, NIV) at tiniis ang pag-uusig, paninirang-puri, at paghihirap nang hindi naghihiganti (1 Corinto 4:11-13). Umasa siya sa lakas ng Diyos sa halip na igiit ang sarili niyang awtoridad.
- Mana: Ang kaamuan ni Pablo ay nagbunga ng espirituwal na bunga, habang ang kanyang ministeryo ay nagpapalaganap ng ebanghelyo, nagtatatag ng mga simbahan na nagpapalaganap ng kaharian ng Diyos (Mga Gawa 20:24). Inaasahan niya ang isang walang hanggang mana (2 Timoteo 4:7-8).
- Koneksyon sa Mateo 5:5: Tiniyak ng mapagkumbabang paglilingkod ni Pablo ang paglaganap ng “lupa” (kaharian ng Diyos) sa pamamagitan ng simbahan.

- Ang mga Unang Kristiyano

- Sanggunian: 1 Pedro 2:18-23; 3:8-9; Mga Gawa 7:54-60
- Kaamuan: Ang mga unang Kristiyano, tulad ni Esteban, ay nagpakita ng kaamuan sa pamamagitan ng pagtitiis ng pag-uusig nang hindi isinusumpa ang kanilang mga kaaway. Nanalangin si Esteban para sa mga

nagpapatay sa kanya habang binabato (Mga Gawa 7:60). Hinikayat ni Pedro ang mga mananampalataya na tumugon sa kasamaan nang may pagpapala, hindi pagmumura (1 Pedro 3:9).

- Mana: Ang mga mananampalatayang ito ay pinangkuan ng walang hanggang mana sa kaharian ng Diyos (1 Pedro 1:3-4), at ang kanilang mapagpakumbabang patotoo ay nakatulong sa pagpapalaganap ng Kristiyanismo, na “minamana” ang mundo sa pamamagitan ng paglago ng simbahan.
- Koneksyon sa Mateo 5:5: Ang kanilang kapakumbabaan sa ilalim ng pagdurusa ay naaayon sa turo ni Hesus, na siyang nagtitiyak ng kanilang lugar sa walang hanggang kaharian ng Diyos.

Paano maisabuhay ng mga Kristiyano ang kaamuan na inilarawan sa Mateo 5:5 sa isang mundong kadalasang pinahahalagahan ang pagiging mapamilit at pagpapahalaga sa sarili?

- Nag-uudyok ng pagninilay sa paglalapat ng kaamuan mula sa Bibliya sa mga modernong konteksto, tulad ng mga lugar ng trabaho, mga relasyon, o social media, na may pagtukoy sa halimbawa ni Hesus (Filipos 2:5-8).

Ano ang ibig sabihin ng “manahin ang lupa” sa ating pang-araw-araw na buhay, dahil ang pangako ay tumutukoy sa isang eskatolohikal na realidad sa hinaharap?

- Hinihikayat ang talakayan tungkol sa pamumuhay nang may walang hanggang pananaw habang nakikibahagi sa kasalukuyang mundo, gamit ang mga sipi tulad ng Mga Taga-Roma 8:17 o Pahayag 21:1.

Anong mga personal na hamon ang iyong kinakaharap sa paglinang ng kaamuan na inilarawan sa Mateo 5:5, at paano ka hinihikayat ng pangakong mamanahin ang lupa na magtiyaga?

- Nag-aanyaya ng kahinaan at aplikasyon, na nag-uugnay ng mga personal na pakikibaka sa pag-asa ng kaharian ng Diyos.

Paano nagbibigay-inspirasyon o humahamon sa iyong pag-unawa sa kahulugan ng pagiging maamo sa iyong mga relasyon at komunidad ang halimbawa ni Hesus bilang “maamo at may mababang puso” (Mateo 11:29)?

- Hinihikayat ang pagninilay-nilay na nakasentro kay Kristo sa kaamuan bilang isang birtud na may kaugnayan sa relasyon at komunidad.